

Evangelí de la festa de la Transfiguració del Senyor (B): capaços de Déu

Evangelí i comentari de la festa de la Transfiguració del Senyor (B). “Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo”. La festa d'avui relaciona la divinitat amb la Creu de Crist. Déu ens fa capaços d'ell mateix, ens divinitza per pur do gratuït. Ser “capaços de Déu” és un regal que Déu ens dona per fer-nos feliços aquí a la terra i per reservar-nos la felicitat eterna.

Evangelí (Mc 9, 2-10)

Sis dies després, Jesús va prendre amb ell Pere, Jaume i Joan i se'ls endugué a part tots sols dalt d'una muntanya alta. Allí es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren resplendents i tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Llavors se'ls va aparèixer Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Pere digué a Jesús:

—Rabí, és bo que estiguem aquí dalt. Hi farem tres cabanes: una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies. No sabia pas què deia, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els anà cobrint, i del núvol va sortir una veu:

—Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo. Però de sobte, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els va manar que no

expliquessin a ningú allò que havien vist, fins que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules, però discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

Comentari

Avui celebrem la festa de la Transfiguració del Senyor. El motiu pel qual aquesta festa es va fixar el 6 d'agost és perquè es va posar en relació amb la festa de l'Exaltació de la Santa Creu, el dia 14 de setembre: Passen 40 dies entre les dues festes. En algunes tradicions, conformen com una segona Quaresma. D'aquesta manera, l'Església bizantina viu aquest període com un temps de dejuni i contemplació de la Creu. Ens mostra que estan molt lligades la manifestació de la glòria

de Déu amb la Seva passió i mort a la Creu.

La festa d'avui relaciona la divinitat de Crist amb la Creu de Crist. És de gran importància pel contingut doctrinal que ens ensenya a cadascun dels cristians. Ens mostra una de les idees més importants de la nostra fe: la divinització de l'home per pur do gratuït de Déu.

Està molt relacionat amb l'Eucaristia, ja que com passa a la Transfiguració, ens revestim de Crist, ens divinitzem quan rebem el Cos de Crist. Jesús ens convida a rebre'l a l'Eucaristia, com va convidar Pere, Jaume i Joan a la Transfiguració. I vol que li diguem el mateix que Pere: és bo que estiguem aquí dalt! Ell ens espera al sagrari. Ell és allà per a nosaltres.

Jesús vol mostrar-nos el cel a la terra. A través dels sagraments, els cristians rebem la gràcia que ens impulsa cap al Cel. Per pura bondat

de Déu, l'home és capaç de Déu. Un do, un privilegi per a l'home, un premi immerescut que cada home pot assolir aquí a la terra.

Cada un de nosaltres, podem lloar Déu cada dia a través de la nostra pregària personal. Sant Josepmaria escrivia “Jesús: veure’t, parlar-te! Romandre així, contemplant-te, abismat en la immensitat de la teva bellesa i no parar mai, en aquesta contemplació! Oh, Crist, qui et veiés! Qui et veiés per quedar ferit d’amor a Tu!”. Hem de sentir-lo, i deixar que la seva vida i ensenyaments divinitzin la nostra vida ordinària.

Aquest do de Déu, aquesta gràcia rebuda sense cap mèrit, és un regal que Déu ens dona per fer-nos feliços. El motiu pel qual Déu es fa home i fa l'home capaç de Déu és perquè vol el millor per a nosaltres, vol la nostra felicitat. “El camí de Jesús sempre ens porta a la felicitat, hi haurà al

mig una creu o les proves, però al final ens porta sempre a la felicitat. Jesús no ens enganya. Ens va prometre la felicitat i ens la donarà si seguim el camí”. (Papa Francesc).

Podem en aquesta festa, impulsar els nostres desitjos d'unir-nos a Déu, com van fer Pere, Jaume i Joan, i com van fer tots els sants. “*Vultum tuum, Domine, requiram* (Ps 26, 8), cercaré, Senyor, el teu rostre. M'il·lusiona tancar els ulls, i pensar que arribarà el moment, quan Déu vulgui, que podré veure'l, no com per mitjà d'un mirall, i en imatges obscures... sinó cara a cara (1 Cor 13, 12). Sí, el meu cor té set de Déu, del Déu viu: ¿quan vindré i veuré la faç de Déu? (Ps 41, 3)” (Sant Josepmaria).

Aprofitem aquesta festa per agrair a Déu tants dons rebuts aquí a la terra. Demanem-li a Jesús, ser dignes d'aquests mèrits. Que ens faci ser ràpids a ‘perdre la pròpia vida’,

donant-la perquè tots els homes
siguin salvats, i perquè ens retrobem
en la felicitat eterna.

Pablo Erdozáin // Photo:
Thomas Kinto - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-festa-de-la-transfiguracio-del-
senyor-b-capacos-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-la-festa-de-la-transfiguracio-del-senyor-b-capacos-de-deu/) (12/08/2025)